

ร่าง
พระราชบัญญัติ
คุ้มครองการให้บริการทางเพศ
พ.ศ. ....

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรยกเลิกกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณีและให้
มีกฎหมายคุ้มครองการให้บริการทางเพศ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖
ประกอบกับมาตรา ๒๘ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๘ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้
การคุ้มครองการให้บริการทางเพศสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้
สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองการให้บริการทางเพศ พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับถัดจากวัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“การให้บริการทางเพศ” หมายความว่า

- (๑) การกระทำชำเรา
- (๒) การยอมรับการกระทำชำเรา
- (๓) การกระทำอื่นใดในทางเพศ

เพื่อสนองความใคร่ในทางกามารมณ์ของผู้อื่นเพื่อให้ได้รับค่าตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใด

ให้คณะกรรมการมีอำนาจออกประกาศกำหนดรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับการกระทำที่เข้าลักษณะของการให้บริการทางเพศตาม (๓)

“ศูนย์คุ้มครอง” หมายความว่า ศูนย์คุ้มครองการให้บริการทางเพศตามพระราชบัญญัตินี้

“การคุ้มครองการให้บริการทางเพศ” หมายความว่า การดำเนินการเพื่อให้การให้บริการทางเพศที่ได้มาตรฐานและมีความปลอดภัยทั้งต่อผู้ให้บริการทางเพศและผู้ใช้บริการทางเพศ และเพื่อให้ผู้ให้บริการทางเพศได้รับสิทธิตามพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่น ตลอดจนเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ให้บริการทางเพศ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการคุ้มครองการให้บริการทางเพศ

“คณะกรรมการจังหวัด” หมายความว่า คณะกรรมการคุ้มครองการให้บริการทางเพศจังหวัด

“ผู้ให้บริการทางเพศ” หมายความว่า ผู้กระทำหรือผู้ยอมรับการให้บริการทางเพศจากผู้ให้บริการทางเพศโดยจ่ายค่าตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใด

“ผู้ให้บริการทางเพศ” หมายความว่า ผู้ให้บริการทางเพศตามพระราชบัญญัตินี้

“ผู้ประกอบการกิจการทางเพศ” หมายความว่า บุคคลดังต่อไปนี้

(๑) บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีบทบาทเป็นตัวกลางในการติดต่อ การประสาน หรือการจัดหาผู้ให้บริการทางเพศให้แก่ผู้ให้บริการทางเพศ ทั้งกรณีที่ได้รับส่วนแบ่งหรือไม่ได้รับส่วนแบ่ง

(๒) บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ประกอบกิจการอย่างอื่นเป็นกิจการหลัก แต่เล็งเห็นได้ถึงการพบปะหรือการติดต่อระหว่างผู้ให้บริการทางเพศและผู้ให้บริการทางเพศที่อาจเกิดขึ้นได้ภายใต้บริบทของการประกอบกิจการของตนเอง และบุคคลหรือกลุ่มบุคคลดังกล่าวนี้ได้อนุญาตทั้งโดยชัดแจ้งหรือโดยปริยายให้ผู้ให้บริการทางเพศและผู้ให้บริการทางเพศเข้าทำสัญญากัน โดยมีต้องคำนึงว่าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลดังกล่าวนี้จะได้รับหรือไม่ได้รับผลประโยชน์จากการกระทำการดังกล่าว

(๓) บุคคลหรือกลุ่มบุคคลนอกเหนือจาก (๑) และ (๒) ตามเงื่อนไขและรายละเอียดที่กำหนดไว้ในประกาศคณะกรรมการ

“สถานประกอบกิจการทางเพศ” หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ในการติดต่อหรือจัดหาบุคคลหรือจัดไว้เพื่อให้บริการทางเพศหรือยอมให้มีการให้บริการทางเพศซึ่งผู้ประกอบการทางเพศได้แจ้งไว้ประกอบการยื่นคำขอ

“ผู้มีอำนาจอนุญาต” หมายความว่า ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล ในกรุงเทพมหานครหรือผู้ว่าราชการจังหวัด ในจังหวัดอื่น

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของตน และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง ข้อบังคับ ประกาศ และระเบียบ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของตน

หมวด ๑

ผู้ให้บริการทางเพศ และผู้ใช้บริการทางเพศ

มาตรา ๖ ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และบุรณภาพในชีวิตและร่างกายของผู้ให้บริการทางเพศย่อมได้รับความคุ้มครอง

มาตรา ๗ ผู้ให้บริการทางเพศย่อมได้รับการคุ้มครองจากการไม่ถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม ทั้งโดยชัดแจ้งและโดยปริยาย

การให้ความคุ้มครองตามวรรคหนึ่งให้ครอบคลุมทั้งในช่วงเวลาที่ผู้ให้บริการทางเพศอยู่ในระหว่างการทำงาน และในช่วงเวลาภายหลังจากผู้ให้บริการทางเพศได้ลาออกจากงานหรือเปลี่ยนไปประกอบอาชีพอื่น

มาตรา ๘ ผู้ให้บริการทางเพศต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์
- (๒) มีผลการตรวจสุขภาพทางเพศ สุขภาพอนามัยการเจริญพันธุ์ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โรคติดต่ออันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อ โรคพิษสุราเรื้อรัง
- (๓) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

มาตรา ๙ ผู้ให้บริการทางเพศมีสิทธิเข้ารับการอบรมที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการทางเพศ ที่ศูนย์คุ้มครอง ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๑๐ การกำหนดข้อตกลง สัญญา สภาพการจ้าง ข้อบังคับของสถานประกอบกิจการทางเพศ หรือการกำหนดอื่นใดของเอกชนที่กำหนดไว้แตกต่างจากพระราชบัญญัตินี้ สามารถกระทำได้ หากเป็นการคุ้มครองสิทธิและสวัสดิภาพของผู้ให้บริการทางเพศและผู้ใช้บริการทางเพศที่สูงกว่า

มาตรา ๑๑ ผู้ให้บริการทางเพศยอมมีสิทธิได้รับค่าตอบแทนในอัตราที่เหมาะสมจากผู้ใช้บริการทางเพศหรือผู้ประกอบการทางเพศ

ความตกลงหรือสัญญาที่ทำเป็นวาจาหรือลายลักษณ์อักษรที่กำหนดสัดส่วนการแบ่งปันผลประโยชน์ระหว่างผู้ประกอบการทางเพศและผู้ให้บริการทางเพศจะต้องเหมาะสม ยุติธรรม และไม่เป็นการเอาเปรียบผู้ให้บริการทางเพศ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงแนวปฏิบัติที่ดีตามที่คณะกรรมการกำหนด

ให้นิติสัมพันธ์ระหว่างผู้ประกอบการทางเพศและผู้ให้บริการทางเพศที่ทำงานให้กับผู้ประกอบการทางเพศในสถานประกอบการทางเพศมีลักษณะเป็นการจ้างแรงงานตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๑๒ ในกรณีมีเหตุอันควร ผู้ให้บริการทางเพศหรือผู้ให้บริการทางเพศยอมมีสิทธิที่จะปฏิเสธการให้บริการทางเพศหรือการใช้บริการทางเพศได้

คำมั่น ข้อตกลง สัญญาให้บริการทางเพศ ไม่เป็นเหตุที่จะบังคับให้บุคคลอีกฝ่ายหนึ่งจะต้องให้หรือใช้บริการทางเพศกับตนเอง ถ้าได้มีข้อตกลงกันไว้ให้จ่ายเบี้ยปรับในกรณีที่ไม่ชำระหนี้ ข้อตกลงนั้นย่อมตกเป็นโมฆะ

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่ผู้ให้บริการทางเพศปฏิเสธการให้บริการทางเพศตามมาตรา ๑๒ หากมิใช่พฤติการณ์อันเป็นความผิดของผู้ใช้บริการทางเพศ ผู้ให้บริการทางเพศ หรือผู้ประกอบการทางเพศ จะต้องคืนเงินค่าตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใดให้แก่ผู้ให้บริการทางเพศ ทั้งนี้ ตามสัดส่วนของการให้บริการทางเพศที่ดำเนินการไปแล้ว

ในกรณีที่ผู้ให้บริการทางเพศยังมีได้รับค่าตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใดจากผู้ให้บริการทางเพศหรือจากผู้ประกอบการทางเพศก่อนการให้บริการทางเพศ ผู้ใช้บริการทางเพศหรือผู้ประกอบการทางเพศ จะต้องจ่ายค่าตอบแทนหรือให้ประโยชน์อื่นใดแก่ผู้ให้บริการทางเพศ ทั้งนี้ ตามสัดส่วนของการให้บริการทางเพศที่ดำเนินการไปแล้ว

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่ผู้ให้บริการทางเพศปฏิเสธการรับบริการทางเพศตามมาตรา ๑๒ หากมิใช่พฤติการณ์อันเป็นความผิดของผู้ให้บริการทางเพศ ผู้ให้บริการทางเพศยอมไม่มีสิทธิเรียกคืนค่าตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใดที่ได้ให้ไปแล้ว เว้นแต่ผู้ให้บริการทางเพศจะได้ให้บริการทางเพศแก่ผู้ให้บริการทางเพศไปแล้วบางส่วน ก็ให้ผู้ให้บริการทางเพศจ่ายค่าตอบแทนหรือให้ประโยชน์อื่นใดแก่ผู้ให้บริการทางเพศ ทั้งนี้ ตามสัดส่วนของการให้บริการทางเพศที่ดำเนินการไปแล้ว

มาตรา ๑๕ ผู้ให้บริการทางเพศมีสิทธิบอกเลิกสัญญาให้บริการทางเพศ สัญญาจ้างแรงงาน หรือสัญญาลักษณะอื่นใดที่ทำไว้กับผู้ประกอบการทางเพศ โดยต้องบอกกล่าวล่วงหน้าให้ผู้ประกอบการทางเพศทราบก่อนจะถึงกำหนดจ่ายค่าจ้างคราวถัดไป

มาตรา ๑๖ ผู้ให้บริการทางเพศมีสิทธิดังต่อไปนี้

- (๑) ได้รับสวัสดิการด้านสุขภาพทั้งในส่วนของการป้องกันโรคและการรักษาโรค
- (๒) สมัครเป็นผู้ประกันตนและได้รับสิทธิประโยชน์ตามกฎหมายว่าด้วยประกันสังคม
- (๓) ได้รับการตรวจสุขภาพทางเพศตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมโรคจากการประกอบอาชีพและโรคจากสิ่งแวดล้อม หรือกฎหมายอื่น
- (๔) มีสิทธิในการร้องเรียนและขอรับความช่วยเหลือจากศูนย์คุ้มครอง เพื่อให้ได้รับสิทธิและสวัสดิการตามกฎหมาย และดำเนินการให้ได้รับความคุ้มครองตามที่ผู้ให้บริการทางเพศร้องขอ

มาตรา ๑๗ ผู้ใช้บริการทางเพศย่อมได้รับการบริการที่มีคุณภาพและถูกสุขอนามัย

มาตรา ๑๘ ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้บริการทางเพศและผู้ใช้บริการทางเพศ ย่อมได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

คณะกรรมการอาจกำหนดแนวปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองของผู้ประกอบกิจการทางเพศในสถานประกอบกิจการทางเพศตามวรรคหนึ่งได้

มาตรา ๑๙ ข้อพิพาทระหว่างผู้ให้บริการทางเพศ ผู้ใช้บริการทางเพศ และผู้ประกอบกิจการทางเพศ ให้สามารถไกล่เกลี่ยได้โดยพนักงานเจ้าหน้าที่

ถ้าคู่กรณีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดประสงค์จะให้มีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทตามวรรคแรกให้ยื่นคำร้องต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สอบถามความสมัครใจของคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งที่จะเข้าร่วมการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท

ถ้าคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งไม่สมัครใจเข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จำหน่ายคำร้องไกล่เกลี่ยข้อพิพาทนั้น และแจ้งให้คู่กรณีผู้ยื่นคำร้องไกล่เกลี่ยข้อพิพาททราบ

ในกรณีที่มีคู่กรณีมากกว่าสองฝ่าย และคู่กรณีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดไม่สมัครใจเข้าร่วมการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท ให้สามารถดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทระหว่างคู่กรณีที่สมัครใจเข้าร่วมการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทได้

การยื่นคำร้องขอไกล่เกลี่ยข้อพิพาท รายละเอียดของคำร้อง และระยะเวลาในการพิจารณาคำร้องขอไกล่เกลี่ยข้อพิพาท ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๒๐ บรรดาคดีที่เกิดขึ้นจากข้อพิพาทระหว่างผู้ให้บริการทางเพศและผู้ประกอบกิจการทางเพศ เกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามข้อตกลงหรือสัญญาให้บริการทางเพศ สัญญาจ้างแรงงานหรือสัญญาลักษณะอื่นใดที่ทำไว้กับผู้ประกอบกิจการทางเพศ ให้อยู่ในเขตอำนาจของศาลแรงงาน

หมวด ๒

ผู้ประกอบการกิจการทางเพศ

มาตรา ๒๑ ผู้ประกอบการกิจการทางเพศต้องได้รับใบอนุญาตประกอบการกิจการทางเพศ และต้องมีใบอนุญาตเพื่อแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทันที

การประกอบการกิจการทางเพศที่ได้รับใบอนุญาตและดำเนินการตามเงื่อนไขของใบอนุญาตจะได้รับการยกเว้นความผิดตามที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๒ มาตรา ๒๘๓ และมาตรา ๒๘๖

มาตรา ๒๒ ผู้ใดประสงค์จะขอใบอนุญาตประกอบการกิจการทางเพศ ให้ยื่นต่อผู้มีอำนาจอนุญาต โดยต้องมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ และไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๒) เป็นบุคคลวิกลจริต คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๓) เป็นผู้เจ็บป่วยด้วยโรคติดต่ออันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อ โรคพิษสุราเรื้อรัง หรือติดยาเสพติดให้โทษ

(๔) เป็นผู้เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่า เป็นผู้กระทำความผิดในความผิดเกี่ยวกับเพศ ตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดเกี่ยวกับการค้าประเวณีเด็ก ความผิดตามประมวลกฎหมายยาเสพติดเว้นแต่ความผิดฐานเสพยาเสพติดให้โทษ ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ หรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

(๕) เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบการกิจการทางเพศ

(๖) เป็นผู้เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบการกิจการทางเพศ และยังไม่พ้นกำหนดสองปีนับถึงวันยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบการกิจการทางเพศ

ในกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้ขออนุญาต ผู้มีอำนาจจัดการแทนนิติบุคคลนั้นต้องมีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามความในวรรคหนึ่ง

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอใบอนุญาตให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๓ ใบอนุญาตประกอบการกิจการทางเพศมีอายุสามปีนับแต่วันออกใบอนุญาตและผู้ประกอบการกิจการทางเพศจะต้องขอต่อใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตเดิมหมดอายุไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

ผู้ประกอบการกิจการทางเพศอาจขอต่ออายุใบอนุญาตได้อีกคราวละสามปี โดยผู้ประกอบการทางเพศจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขและวิธีการที่กำหนดในประกาศของคณะกรรมการ

การไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งและวรรคสองในกรุงเทพมหานคร ผู้ประกอบการกิจการทางเพศมีสิทธิอุทธรณ์ต่อผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ในจังหวัดอื่นผู้ประกอบการกิจการทางเพศมีสิทธิอุทธรณ์ต่อปลัดกระทรวงมหาดไทย การอุทธรณ์ให้กระทำภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันได้รับหนังสือจากผู้มีอำนาจอนุญาตที่ได้แจ้งการไม่อนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาต

คำวินิจฉัยของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือปลัดกระทรวงมหาดไทยแล้วแต่กรณีให้เป็นที่สุด

หนังสือของผู้มีอำนาจอนุญาตตามความในวรรคสาม ต้องแสดงเหตุผลในการไม่ออกใบอนุญาต หรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตให้ผู้ประกอบการกิจการทางเพศทราบด้วย

มาตรา ๒๔ ให้ผู้ขอใบอนุญาตตามมาตรา ๒๒ ซึ่งประสงค์จะมีสถานประกอบกิจการทางเพศ
แจ้งสถานที่ที่ประสงค์จะตั้งเป็นสถานประกอบกิจการทางเพศประกอบการยื่นคำขอด้วย โดยสถานที่ดังกล่าว
ต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) ไม่อยู่ใกล้ชิดโบราณสถาน วัดหรือศาสนสถาน หรือสถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทาง
ศาสนา โรงเรียนหรือสถานศึกษา โรงพยาบาล สถานพยาบาลที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน สโมสรเยาวชน หรือหอพัก
ตามกฎหมายว่าด้วยหอพักในขนาดที่เห็นได้ว่าจะก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่สถานที่ดังกล่าว

(๒) มีมาตรการป้องกันการรบกวนความเป็นอยู่ของบุคคลอื่นจะก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่
ประชาชนผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง

(๓) มีการถ่ายเทอากาศสะดวก

(๔) ในกรณีสถานประกอบกิจการทางเพศจัดให้มีห้องไว้สำหรับการให้บริการทางเพศ
ห้องดังกล่าวจะต้องมีลักษณะที่ไม่สามารถมองเห็นจากภายนอกได้ บุคคลที่อยู่ในห้องต้องสามารถ
เปิดประตูห้องออกมาได้ทุกเวลา และแต่ละห้องต้องมีการติดตั้งอุปกรณ์ในการขอความช่วยเหลือรวมทั้ง
จัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อย่างเพียงพอ

(๕) กรณีอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีผู้ประกอบกิจการทางเพศประสงค์จะย้าย แก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง ซ่อมแซมหรือ
ต่อเติมสถานประกอบกิจการทางเพศภายหลังจากได้รับใบอนุญาต จะต้องได้รับอนุญาตจากผู้มีอำนาจอนุญาต
ก่อนที่จะดำเนินการดังกล่าว

เพื่อให้การให้บริการทางเพศในสถานประกอบกิจการทางเพศเป็นไปด้วยความเรียบร้อย
มีความปลอดภัย และมีลักษณะที่เหมาะสมแก่การให้บริการทางเพศ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมี
อำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดเขตพื้นที่ที่ห้ามตั้งเป็นสถานประกอบกิจการทางเพศ

ให้สถานประกอบกิจการทางเพศตามวรรคหนึ่งไม่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ

มาตรา ๒๕ ถ้าสถานที่ที่ขออนุญาตตั้งสถานประกอบกิจการทางเพศเป็นของผู้อื่นในการ
ขออนุญาตให้ประกอบกิจการทางเพศ ผู้ขออนุญาตต้องมีหนังสือแสดงว่าได้รับความยินยอมจากเจ้าของสถานที่นั้น

มาตรา ๒๖ ในกรณีใบอนุญาตประกอบกิจการทางเพศสูญหายหรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้
ประกอบกิจการทางเพศยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบว่าเป็นใบอนุญาต
สูญหายหรือชำรุด

มาตรา ๒๗ ผู้ประกอบกิจการทางเพศผู้ใดประสงค์จะเลิกประกอบกิจการ ให้แจ้งเป็นหนังสือ
ต่อผู้มีอำนาจอนุญาตไม่น้อยกว่าสามสิบวันก่อนวันเลิกประกอบกิจการตามแบบที่คณะกรรมการกำหนด
เพื่อลบบรรายการออกจากทะเบียน

มาตรา ๒๘ ผู้ประกอบกิจการทางเพศและหน่วยงานของรัฐย่อมมีหน้าที่ร่วมกันในการจัดหาสวัสดิการด้านสุขภาพให้แก่ผู้ให้บริการทางเพศ

ให้ผู้ประกอบกิจการทางเพศมีหน้าที่จัดหาหรือให้การสนับสนุนค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับยาหรือวัคซีนที่จำเป็นในการป้องกันหรือรักษาโรคสำหรับผู้ให้บริการทางเพศ เว้นแต่ในกรณีที่มีระบบสวัสดิการของรัฐกำหนดไว้อยู่แล้วในเรื่องของการป้องกันและการรักษา

ให้คณะกรรมการหรือกระทรวงสาธารณสุขมีอำนาจออกระเบียบกำหนดรายละเอียดและเงื่อนไขที่ผู้ประกอบกิจการทางเพศจะต้องปฏิบัติเพื่อสวัสดิการด้านสุขภาพของผู้ให้บริการทางเพศ

มาตรา ๒๙ ผู้ประกอบกิจการทางเพศมีหน้าที่กำกับดูแลให้ผู้ให้บริการทางเพศในสถานประกอบกิจการทางเพศของตนเองปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ และต้องดำเนินการเพื่อคุ้มครองสวัสดิภาพของผู้ให้บริการทางเพศและผู้ใช้บริการทางเพศด้วย

มาตรา ๓๐ ห้ามมิให้ผู้ประกอบกิจการทางเพศยินยอมหรือปล่อยให้พลละเลยให้ผู้มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ซึ่งมิได้ทำงานในสถานประกอบกิจการทางเพศนั้นเข้าไปในสถานประกอบกิจการทางเพศระหว่างเวลาทำการ

เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ประกอบกิจการทางเพศตรวจเอกสารราชการที่มีภาพถ่ายและระบุอายุของผู้ซึ่งจะเข้าไปในสถานประกอบกิจการทางเพศ

มาตรา ๓๑ ผู้มีอำนาจอนุญาตมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบกิจการทางเพศได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ประกอบกิจการทางเพศปกปิดข้อความจริงหรือแสดงข้อความเท็จอันเป็นสาระสำคัญในขณะการยื่นขอใบอนุญาตหรือขอต่ออายุใบอนุญาต

(๒) ผู้ประกอบกิจการทางเพศกระทำการหรืองดเว้นกระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการหรือคณะกรรมการจังหวัด

(๓) ผู้ประกอบกิจการทางเพศกระทำการหรืองดเว้นกระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนหน้าที่อันจะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์

(๔) ผู้ประกอบกิจการทางเพศ กระทำความผิดตามมาตรา ๒๒ (๔) ภายหลังจากได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการทางเพศ

ในกรณีตามวรรคแรกหากผู้มีอำนาจอนุญาตเห็นว่าเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง ส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยของสังคมหรือต่อสุขภาพอนามัยของผู้ให้บริการทางเพศต่อผู้ใช้บริการทางเพศหรือต่อเด็ก ให้มีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการทางเพศขาดคุณสมบัติหรือตกเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๒ ภายหลังจากที่ได้รับใบอนุญาตแล้ว ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตไม่ต่ออายุใบอนุญาตสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้ โดยให้คำนึงถึงความร้ายแรงของการกระทำความผิด

คณะกรรมการคุ้มครองการให้บริการทางเพศและคณะกรรมการคุ้มครองการให้บริการทางเพศจังหวัด

มาตรา ๓๓ ให้คณะกรรมการคุ้มครองการให้บริการทางเพศ ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม อธิบดีกรมควบคุมโรค อัยการสูงสุด ผู้บัญชาการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้แทนคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ ผู้แทนกลุ่มของผู้ประกอบกิจการทางเพศไม่เกินสามคน ผู้แทนกลุ่มของผู้ให้บริการทางเพศไม่เกินสามคน และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่เกินสามคนเป็นกรรมการ อธิบดีกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวเป็นกรรมการ และเลขานุการ และให้ประธานกรรมการแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการได้ไม่เกินสองคน

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งต้องเป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการคุ้มครองการให้บริการทางเพศ การกำกับดูแลการประกอบกิจการทางเพศ การป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ไม่เกินสามคนให้แต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งดำเนินงานในองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องในด้านเดียวกัน

หลักเกณฑ์ วิธีการคัดเลือกผู้แทนกลุ่มผู้ประกอบกิจการทางเพศ ผู้แทนกลุ่มผู้ให้บริการทางเพศ ให้เป็นไปตามที่กฎกระทรวงกำหนด

มาตรา ๓๔ ให้คณะกรรมการ มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดนโยบาย แผนงาน และแนวทางในการดำเนินงานของคณะกรรมการ
- (๒) ออกระเบียบและประกาศเกี่ยวกับการคุ้มครองการให้บริการทางเพศ การกำกับดูแลการประกอบกิจการทางเพศ และการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทตามพระราชบัญญัตินี้
- (๓) กำหนดแนวปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับความตกลงหรือสัญญาที่ทำเป็นวาจาหรือลายลักษณ์อักษรที่กำหนดสัดส่วนการแบ่งปันผลประโยชน์ระหว่างผู้ประกอบกิจการทางเพศและผู้ให้บริการทางเพศ และแนวปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองของผู้ประกอบกิจการทางเพศในสถานประกอบกิจการทางเพศ
- (๔) ประสานแผนงาน โครงการ ระบบงาน และกำหนดแนวทางปฏิบัติร่วมกันกับส่วนราชการและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองการให้บริการทางเพศ การกำกับดูแลการประกอบกิจการทางเพศ การไกล่เกลี่ยข้อพิพาทตามพระราชบัญญัตินี้
- (๕) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการปรับปรุงการปฏิบัติราชการหรือแผนงานของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในเรื่องที่เกี่ยวกับการคุ้มครองการให้บริการทางเพศ การกำกับดูแลการประกอบกิจการทางเพศ การไกล่เกลี่ยข้อพิพาทตามพระราชบัญญัตินี้
- (๖) เสนอแนะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และการจัดตั้งศูนย์คุ้มครอง
- (๗) เสนอแนะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการออกกฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศหรือคำสั่งเกี่ยวกับการดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้
- (๘) ดำเนินการอื่นในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๕ ให้มีคณะกรรมการคุ้มครองการให้บริการทางเพศจังหวัด ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ อัยการจังหวัด ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด ประกันสังคมจังหวัด และผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งไม่เกินสามคน ผู้แทนกลุ่มของผู้ประกอบกิจการทางเพศ ผู้แทนกลุ่มของผู้ให้บริการทางเพศเป็นกรรมการ และให้พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการคุ้มครองการให้บริการทางเพศ การกำกับดูแลการประกอบกิจการทางเพศ การป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ ไม่เกินสามคนให้แต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งดำเนินงานในองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องในด้านเดียวกัน

หลักเกณฑ์ วิธีการคัดเลือกผู้แทนกลุ่มผู้ประกอบกิจการทางเพศ ผู้แทนกลุ่มผู้ให้บริการทางเพศ ให้เป็นไปตามที่กฎกระทรวงกำหนด

มาตรา ๓๖ ให้คณะกรรมการคุ้มครองการให้บริการทางเพศจังหวัดมีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) กำกับดูแลการคุ้มครองการให้บริการทางเพศ และการประกอบกิจการทางเพศในจังหวัด

(๒) เป็นศูนย์กลางในการประสานงานระหว่างภาครัฐบาลและภาคเอกชน ทั้งในด้านข้อมูลทรัพยากร และการปฏิบัติงานในการคุ้มครองการให้บริการทางเพศ การกำกับดูแลการประกอบกิจการทางเพศในจังหวัด

(๓) เสนอแนะต่อคณะกรรมการเพื่อแก้ไขปรับปรุงหรือวางระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งที่เกี่ยวข้องในการคุ้มครองการให้บริการทางเพศ และการกำกับดูแลการประกอบกิจการทางเพศ

(๔) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๓๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๕ มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ แต่ไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

มาตรา ๓๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๓๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งมีอำนาจสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง แล้วแต่กรณี

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ หรือ

(๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๓๙ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๔ พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ และมีการแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทน ให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งตนแทน

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิดำรงตำแหน่งครบวาระแล้ว แต่ยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่

มาตรา ๔๑ การประชุมของคณะกรรมการหรือคณะกรรมการจังหวัด ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมมีสิทธิออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียเป็นการส่วนตัวในเรื่องใด กรรมการผู้นั้นไม่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนนในเรื่องนั้น

มาตรา ๔๒ คณะกรรมการหรือคณะกรรมการจังหวัดจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการหรือคณะกรรมการจังหวัดมอบหมายก็ได้ และให้นำมาตรา ๔๑ มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะอนุกรรมการด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๔๓ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองการให้บริการทางเพศตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการ คณะกรรมการจังหวัด หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

- (๑) มีหนังสือเรียกให้บุคคลใดมาให้อัยคำหรือส่งเอกสารหรือพยานหลักฐาน
- (๒) ตรวจสอบบุคคลที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเป็นผู้เสียหายจากการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้โดยผู้นั้นยินยอม แต่ถ้าผู้นั้นเป็นหญิงจะต้องให้หญิงอื่นเป็นผู้ตรวจ
- (๓) ตรวจสอบยานพาหนะใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยตามสมควรว่ามีพยานหลักฐานหรือบุคคลที่ตกเป็นผู้เสียหายจากการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้อยู่ในยานพาหนะนั้น
- (๔) เข้าไปในเคหสถานหรือสถานที่ใด ๆ โดยมีหมายค้นหรือค้นได้โดยไม่ต้องมีหมายค้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เพื่อตรวจค้น ยึด หรืออายัด เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีพยานหลักฐานในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อพบและช่วยผู้ให้บริการทางเพศที่ตกเป็นผู้เสียหายจากการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้
- (๕) กระทำการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้กำหนด

ในการใช้อำนาจตาม (๔) พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงความบริสุทธิ์ก่อนการเข้าค้นและรายงานเหตุผลที่ทำให้สามารถเข้าค้นได้ รวมทั้งผลการตรวจค้น เป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปตลอดจนจัดทำสำเนารายงานดังกล่าวไว้แก่ผู้ครอบครองเคหสถานหรือสถานที่ค้น ถ้าไม่มีผู้ครอบครองอยู่ ที่นั้นให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งมอบสำเนารายงานนั้นให้แก่ผู้ครอบครองดังกล่าวในทันทีที่กระทำได้ และหากเป็นการเข้าค้นในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ตกและขึ้น พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้เป็นหัวหน้าในการเข้าค้นต้องดำรงตำแหน่งนายอำเภอหรือผู้กำกับการตำรวจขึ้นไป หรือเป็นข้าราชการพลเรือนระดับชำนาญการพิเศษขึ้นไป ทั้งนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้เป็นหัวหน้าในการเข้าค้นส่งสำเนารายงานเหตุผลและผลการตรวจค้นบัญชีพยานหลักฐาน หรือบุคคลที่ตกเป็นผู้เสียหายจากการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ คณะกรรมการจังหวัด และพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่งต้องแสดงบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ก่อน

บัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔๔ การกำหนดมาตรการทางกฎหมายของคณะกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสวัสดิภาพของบุคคลที่เป็นเด็กตามกฎหมายไทยให้คำนึงถึงหลักประโยชน์สูงสุดของเด็ก

มาตรา ๔๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการ คณะกรรมการจังหวัด และพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

หมวด ๔

ศูนย์คุ้มครองการให้บริการทางเพศ

มาตรา ๔๖ ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้จัดตั้งศูนย์คุ้มครองการให้บริการทางเพศในสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสำหรับเขตพื้นที่จังหวัด และในกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวสำหรับเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร โดยให้ศูนย์คุ้มครองมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ฝึกอบรมและออกหลักฐานการผ่านการฝึกอบรมความรู้เกี่ยวกับสิทธิและสวัสดิการที่ผู้ให้บริการทางเพศพึงได้รับตามกฎหมาย การดูแลสุขภาพกายและสุขภาพจิตของผู้ให้บริการทางเพศ การสร้างความรู้ ความเข้าใจ และความตระหนักเกี่ยวกับความจำเป็นในการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และการใช้อุปกรณ์ป้องกันโรคดังกล่าวไว้แก่ผู้ให้บริการทางเพศ ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ วิธีการและรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกอบรมและการออกหลักฐานการผ่านการฝึกอบรมให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(๒) ส่งเสริมทักษะการประกอบอาชีพและการมีงานทำ ตลอดจนให้ความช่วยเหลืออื่นใดเพื่อให้ผู้ให้บริการทางเพศพึ่งพาตนเองในการดำรงชีวิตได้ และการเตรียมความพร้อมในการเปลี่ยนแปลงอาชีพหรือทางเลือกอื่น

(๓) รับเรื่องร้องเรียน ตรวจสอบและรวบรวมข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับการขอความเป็นธรรมของผู้ให้บริการทางเพศ รวมทั้งติดตามและประเมินผลในการคุ้มครองผู้ให้บริการทางเพศ

(๔) ให้ความช่วยเหลือผู้ให้บริการทางเพศเพื่อให้ได้รับสิทธิและสวัสดิการตามกฎหมายและ
ดำเนินการให้ได้รับความคุ้มครองตามที่ผู้ให้บริการทางเพศร้องขอ โดยประสานงานกับส่วนราชการ หน่วยงาน
ของรัฐ และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือและคุ้มครองผู้ให้บริการทางเพศ

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นใดเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้ให้บริการทางเพศตามที่กำหนดไว้ใน
พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น หรือตามที่อธิบดีมอบหมาย

มาตรา ๔๗ มุลนิธิ สมาคม องค์กรสาธารณประโยชน์ หรือสถาบันอื่นตามที่กำหนดใน
กฎกระทรวงที่ประสงค์จะจัดตั้งศูนย์คุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดี

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดใน
กฎกระทรวง

คำสั่งไม่อนุญาตตามวรรคสอง ผู้ขออนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งหนังสือไม่อนุญาต

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ให้เป็นที่สุด

มาตรา ๔๘ เมื่อปรากฏว่ามูลนิธิ สมาคม องค์กรสาธารณประโยชน์ หรือสถาบันอื่น
ที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔๗ ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับของทางราชการ อธิบดีมี
อำนาจสั่งเป็นหนังสือให้มูลนิธิ สมาคม องค์กรสาธารณประโยชน์ หรือสถาบันอื่นดังกล่าวระงับการกระทำ
ปรับปรุง แก้ไข หรือปฏิบัติให้ถูกต้องตามที่แจ้งไปภายในเวลาที่กำหนด

ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าผู้ที่ได้รับคำสั่งไม่อาจกระทำการตามที่สั่งตามวรรคแรกได้ หรือไม่
อาจดำเนินกิจการต่อไปอีกได้ หรือหากดำเนินการต่อไปอาจเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่ผู้ให้บริการ
ทางเพศที่อยู่ในศูนย์คุ้มครองดังกล่าว ให้เสนออธิบดีเพื่อพิจารณาสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ในกรณีที่การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย หรือระเบียบข้อบังคับของทางราชการเป็น
ความผิดร้ายแรงที่อธิบดีเห็นว่าไม่สมควรสั่งการตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีมีอำนาจพิจารณาสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้

คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามวรรคสองและวรรคสาม ผู้ได้รับใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่ง
เพิกถอนใบอนุญาตต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
เป็นหนังสือภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง และในระหว่างรอการวินิจฉัยของรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ให้สามารถดำเนินการต่อไปได้

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ให้เป็นที่สุด

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๙ ผู้ใดใช้บริการทางเพศบุคคลอายุตั้งแต่สิบห้าปีแต่ยังไม่ถึงสิบแปดปี แม้ว่าบุคคล
นั้นจะยินยอมก็ตามต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่แปดหมื่นบาทถึงสี่แสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำแก่เด็กอายุไม่ถึงสิบห้าปีต้องระวาง
โทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท

มาตรา ๕๐ ผู้ใดเป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือชักพาไปซึ่งบุคคลอายุตั้งแต่สิบห้าปีแต่ยังไม่ถึงสิบแปดปี เพื่อให้บุคคลนั้นให้บริการทางเพศแม้ว่าบุคคลนั้นจะยินยอมก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หกแสนบาทถึงหนึ่งล้านห้าแสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำแก่บุคคลอายุไม่ถึงสิบห้าปี ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่แปดปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่แปดแสนบาทถึงสองล้านบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง เป็นการกระทำโดยใช้อุบาย หลอกลวง ชูเชิญ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการใด ๆ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง หนึ่งในสาม แล้วแต่กรณี

ผู้ใดจัดให้มีการให้บริการทางเพศ รับตัวบุคคลซึ่งตนรู้ว่ามีผู้จัดหา ล่อไป หรือชักพาไปตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง หรือวรรคสาม หรือสนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าว ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง วรรคสอง หรือวรรคสาม แล้วแต่กรณี

มาตรา ๕๑ ผู้ใดเป็นบิดา มารดา หรือผู้ปกครองของบุคคลซึ่งมีอายุไม่ถึงสิบแปดปี รู้ว่ามีการกระทำความผิดตามมาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง วรรคสอง หรือวรรคสาม ต่อผู้อยู่ในความปกครองของตน และมีส่วนร่วมรู้เห็นเป็นใจให้มีการกระทำความผิดนั้น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่แปดหมื่นบาทถึงสี่แสนบาท

มาตรา ๕๒ ผู้ใดประกอบกิจการทางเพศโดยไม่มีใบอนุญาต มิได้ต่ออายุใบอนุญาต ให้ประกอบกิจการทางเพศภายในเวลาหกเดือนนับจากวันที่ใบอนุญาตหมดอายุ หรือระหว่างถูกพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสองปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๓ ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ คณะกรรมการจังหวัด หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามมาตรา ๔๓ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๔ ผู้ใดถูกเพิกถอนใบอนุญาตให้ประกอบกิจการทางเพศด้วยเหตุตามมาตรา ๓๑ (๑) ให้ระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๕ ผู้ใดหน่วงเหนี่ยว กักขัง กระทำด้วยประการใดให้ผู้อื่นปราศจากเสรีภาพในร่างกาย หรือทำร้ายร่างกาย ทรมาน หรือชู่เชิญด้วยประการใด ๆ ว่าจะใช้กำลังประทุษร้ายผู้อื่นเพื่อข่มขืนใจให้ผู้นั้นให้บริการทางเพศ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองล้านบาทถึงสี่ล้านบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำ

(๑) ได้รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต

(๒) ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต

ผู้ใดสนับสนุนในการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง แล้วแต่กรณี

ถ้าผู้กระทำความผิดหรือผู้สนับสนุนการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือเจ้าหน้าที่ในศูนย์คุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามล้านบาทถึงสี่ล้านบาท

มาตรา ๕๖ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๕๐ เป็นนิติบุคคล ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งล้านบาทถึงห้าล้านบาท

มาตรา ๕๗ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๕๒ เป็นนิติบุคคล ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท

มาตรา ๕๘ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๒ เป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการ และละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

มาตรา ๕๙ ผู้ประกอบกิจการทางเพศผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๖๐ ผู้ประกอบกิจการทางเพศผู้ใดไม่แจ้งให้ผู้มีอำนาจอนุญาตทราบถึงการย้าย แก้ไขเปลี่ยนแปลง ปรับปรุง ซ่อมแซม หรือต่อเติมสถานประกอบการกิจการทางเพศภายหลังจากได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ วรรคสอง หรือไม่แจ้งเป็นหนังสือต่อผู้มีอำนาจอนุญาตเพื่อเลิกประกอบกิจการตามมาตรา ๒๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๖๑ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีอัตราโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือมีโทษปรับ ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบคดีมีอำนาจเปรียบเทียบได้ ถ้าเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรถูกฟ้อง และเมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบ ให้ถือว่าคดีอาญาเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

คณะกรรมการเปรียบเทียบตามวรรคแรก ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมาย จำนวนสามคน โดยมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี เมื่อพ้นจากตำแหน่งแล้วอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

การประชุมและการพิจารณาการเปรียบเทียบคดี ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ประกาศกำหนด

หมวด ๖
บทเฉพาะกาล

มาตรา ๖๒ บรรดาคดีอันมีประเด็นเกี่ยวเนื่องกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙ ที่ค้างพิจารณาอยู่ในศาลใดในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ศาลซึ่งคดีนั้นค้างพิจารณาอยู่คงมีอำนาจพิจารณาพิพากษาต่อไป และให้นำกฎหมายซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเฉพาะในทางที่เป็นคุณมาใช้บังคับจนกว่าคดีนั้นจะถึงที่สุด

มาตรา ๖๓ บรรดาคำขอและคำอุทธรณ์ที่ได้ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ถือว่าเป็นคำขอหรือคำอุทธรณ์ที่ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๔ ให้มติคณะรัฐมนตรี คำสั่ง ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ กฎกระทรวง หรือมาตรการทางกฎหมายอื่นตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙ ยังคงใช้บังคับอยู่ ถ้าการใช้บังคับใช้เช่นว่ายังสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัตินี้ และยังคงจำเป็นต่อการปฏิบัติหน้าที่อันสืบเนื่องของพนักงานเจ้าหน้าที่

ในการนี้ให้คณะกรรมการมีอำนาจแก้ไข ปรับปรุง หรือยกเลิก มาตรการทางกฎหมายในวรรคหนึ่งตามที่เห็นสมควร พร้อมทั้งระบุเหตุผลในการวินิจฉัยดังกล่าว

มาตรา ๖๕ ถ้าการออกคำสั่ง คำวินิจฉัย ระเบียบ ประกาศ กฎกระทรวง หรือมาตรการทางกฎหมายอื่นอันเกี่ยวเนื่องกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ อยู่ภายใต้อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐมากกว่าหนึ่งแห่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้ร่างมาตรการทางกฎหมายนั้น หรือผู้บังคับบัญชาของพนักงานเจ้าหน้าที่นั้นแจ้งต่อคณะกรรมการ พร้อมกับส่งสำเนามาตรการทางกฎหมายดังกล่าว ทั้งในขณะร่างหรือภายหลังจากได้ร่างมาตรการทางกฎหมายนั้นแล้วก็ได้

ถ้าปรากฏว่ามีความขัดแย้งหรือความไม่สอดคล้องกันระหว่างกฎเกณฑ์ หรือแนวปฏิบัติอันปรากฏในมาตรการทางกฎหมายในวรรคหนึ่งซึ่งได้จัดทำขึ้นภายใต้พระราชบัญญัตินี้และหรือ พระราชบัญญัติอื่น ทั้งกรณีที่มีผู้ร้องขอหรือไม่มีผู้ร้องขอ ให้คณะกรรมการมีอำนาจวินิจฉัยว่ากฎเกณฑ์หรือแนวปฏิบัติใดมีสภาพบังคับเหนือกว่า หรืออาจออกประกาศหรือระเบียบในเรื่องนั้นขึ้นใหม่ โดยให้คำนึงถึงหลักสิทธิมนุษยชน แนวนโยบายแห่งรัฐ บริบทของสังคม และความมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลประกอบกัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี